

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

THE DEVELOPMENT OF AUTONOMY LEARNING USING A NARROW READING APPROACH TO ENHANCE ENGLISH SPEAKING ABILITY FOR GRADE 9 STUDENTS

มะลิ ขำจอร์¹ และ ผศ.ดร.วิเชียร อังรังโสติสกุล²

Mali Khamjorn¹ and Asst.Prof. Dr.Wichian Thamrongsottisakul²

¹สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก 65000

²ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก 65000

¹Program in Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Naresuan University, Phitsanulok 65000, Thailand

²Department of Education, Faculty of Education, Naresuan University Phitsanulok 65000, Thailand

*Corresponding author: E-mail: mali.khamjorn@gmail.com

รับบทความ 16 พฤษภาคม 2561 แก้ไขบทความ 3 กรกฎาคม 2561 ตอบรับบทความ 12 กรกฎาคม 2561 เผยแพร่บทความ ตุลาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิจัยและพัฒนา 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับ 12 ชั่วโมง เสนอกิจกรรมการเรียนรู้ต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมและความสอดคล้อง จากนั้นปรับปรุงตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มย่อย และกลุ่มเล็ก เพื่อหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก

ผลการวิจัย พบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.09) และมีประสิทธิภาพ 83.75 /84.21 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75
2. นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก, การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง, กลวิธีการอ่านเชิงลึก, ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

The objectives of the study were: 1) to develop learning activity of autonomy learning by using a narrow reading approach to enhance English speaking ability for grade 9 students and finding efficiency according texture criteria 75/75, 2) to compare ability of English speaking for grade 9 students before and after learning with autonomy learning activity by using a narrow reading approach and 3) to study the opinions of students towards autonomy learning by using a narrow reading approach to enhance English speaking ability for grade 9 students. The study methodology is research and development. The research procedures comprised of 3 steps: step one was to construct autonomy learning by using a narrow reading approach to enhance English speaking ability and finding efficiency. The study instruments were five lesson plans for learning activities taking 12 hours the learning activity were method to 5 experts to examine the suitability and congruence, then improved according to the expert advices and used to conduct the experiment with subgroups and small groups of grade 9 students in a day to find the efficiency. The instruments used in research were learning activities by using autonomy learning and a narrow reading approach with authentic materials. Step 2 was to compare ability of English speaking for grade 9 students before and after learning activities with the sample 40 grade 9 students from Bangmulnak phomiwittayakhom School who was studying semester 2, academic year 2017. The instrument used in this study was a test of ability in English speaking. And step 3 was to study the opinions of students towards autonomy learning by using a narrow reading approach. The instruments used in research were attitude towards learning English.

The research findings were as follows:

1. The learning activity autonomy learning by using a narrow reading approach to enhance English speaking ability for grade 9 students with authentic materials have the suitability and congruence at higher level ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.09) and efficient at 83.75 / 84.21 according to the criteria of 75/75.
2. The students gained ability in English speaking after learning activities through autonomy learning by using a narrow reading approach with authentic materials at statistically significance level of .01
3. To study the opinions of students towards autonomy learning by using a narrow reading approach congruence at high level.

Keywords: Autonomy Learning By Using A Narrow Reading Approach, Autonomy Learning, Narrow Reading Approach, English Speaking Ability

บทนำ

การพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างมากและเป็นสิ่งที่จำเป็นทั่วโลก ซึ่งประมาณหนึ่งในสี่ของประชากรโลกที่มีความชำนาญหรือมีความรู้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างมากในภาษาอังกฤษ (Crystal, 2004) ความต้องการดังกล่าว สำหรับคนงานที่มีความเชี่ยวชาญในทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้เพิ่มมากขึ้น เป็นผลให้คนที่มีความรู้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะมีโอกาสในการทำงานมากขึ้น เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ งานจำนวนมากจำเป็นต้องมีผู้สมัครที่สามารถพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งความรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมีความต้องการในทศวรรษนี้ (Ratana, 2007) และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีคุณลักษณะอันโดดเด่นของการพูด ที่มีความสำคัญสำหรับการพัฒนาทางปัญญา อาชีพ วิถีชีวิตและการมีส่วนร่วมของพลเมือง ภาษาคือเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการสื่อสาร ระหว่างกันของคนในสังคม นอกจากนี้ยังเป็นอาวุธหลักในการประกอบอาชีพที่หลากหลายกันไปตามแต่ละจุดประสงค์ของตนเองอีกด้วย บางอาชีพใช้เพื่อสื่อสาร เพื่อโน้มน้าว หรือแม้กระทั่งการสร้างสรรค์ผลงานที่ต้องใช้ความสามารถทางภาษาเป็นหลักเพื่อให้ผลงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เช่น กอปปี้ไรเตอร์ หนายความล่ามภาษา นักแปลการ์ตูน และนักเขียนบทละครโทรทัศน์ (นิตยสารปลูก, 2559, หน้า 18 – 20)

ในการสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ไม่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่าย ขาดโอกาสที่จะเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารใหม่หรือขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร

น้อยมาก เพราะบรรยากาศในห้องเรียนเน้นตำราเรียนมากเกินไป บรรยากาศในการจัดการเรียนการสอนไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังมีความยากลำบากในการออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษ และวิธีการที่ครูผู้สอนเน้นการคัดลอกมาจากหนังสือ เน้นการสอนไวยากรณ์ผ่านการบรรยาย สืบเนื่องมาจากการสอนภาษาอังกฤษซึ่งเน้นความสำคัญเพียงแค่วัฒนธรรมของผู้เรียนและวัฒนธรรมแบบเจ้าของภาษาเดิมการใช้รูปแบบและเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมตามแบบเจ้าของภาษาเดิม ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันจึงทำให้ปัจจุบันคนไทยจำนวนมากไม่กล้าที่จะพูดภาษาอังกฤษ เพราะไม่สามารถพูดให้สำเนียงเหมือนเจ้าของภาษาได้ เมื่อผู้เรียนได้ออกจากห้องเรียนไปแล้วจึงไม่ค่อยมีโอกาสหรือไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ (ไพสิฐ บริบูรณ์, 2554, หน้า 43 - 50) จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน Ordinary National Education Test ประจำปี 2559 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษไม่ถึงร้อยละ 50 ตลอดจนมีข้อมูลที่น่าเสนอต่อสังคมไทยและทั่วโลกถึงความล้มเหลวของการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยมีมากถึงร้อยละ 99 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2559 และนางสมร พงษ์พานิช, 2554) เมื่อพิจารณาแนวโน้มระดับคุณภาพรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติและเมื่อพิจารณาสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ และมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและเขียน ผลปรากฏว่าความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับต่ำ นักเรียนส่วนมากขาดทักษะการพูดสื่อสาร ไม่กล้าที่จะพูด มีความกังวลในการใช้ภาษาอังกฤษ เมื่อมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการพูดนักเรียนจะมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและครูน้อยมาก (ธีระศักดิ์ สีนชัย, 2559, หน้า 2)

ผู้วิจัยจึงตระหนักและเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับบทสนทนา สถานการณ์ หรือบทอ่านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการกล้าแสดงออกและกล้าพูดภาษาอังกฤษได้ อย่างเป็นธรรมชาติ พึ่งตนเอง จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ พบว่า การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง (Autonomy Learning) ของ Holec (1981) ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกแนวคิดการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง โดยให้ความหมายไว้ว่า เป็นการรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองและเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนสามารถควบคุมจุดประสงค์การเรียนรู้ ภาษา เป้าหมายและวิธีการที่จะเรียนรู้ภาษา การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองเกี่ยวข้องกับความสามารถ ความสนใจ ความรับผิดชอบ เจตคติและแรงบันดาลใจในการแสวงหาความรู้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนตั้งไว้ ผู้เรียนที่มีแรงกระตุ้น มุ่งสู่จุดมุ่งหมายย่อมมีลักษณะที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง และยังเป็นวิธีการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยการพึ่งพาตนเอง ไม่ใช่พึ่งพาแต่ครูผู้สอนเท่านั้น ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้การสนับสนุนผู้เรียนทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้เป็นแบบพึ่งพาตนเองในโรงเรียนจะสามารถแก้ไขปัญหาการพูดได้ ดังนั้นนักเรียนจะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นและทำให้การเรียนรู้เป็นไปตามเป้าหมาย รวมทั้งนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ (Ali Dincer, Savas Yesilyurt and Mehmet Takkac, 2012)

ในการจัดการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองจำเป็นต้องมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นกระบวนการหรือมีขั้นตอนเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นก็คือ กลวิธีการอ่านเชิงลึก (Krashen, 1981) ซึ่งเป็นการอ่านเนื้อหาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อสร้างประสบการณ์เดิมและเข้าใจสิ่งที่จะอ่านต่อไป ผู้อ่านจะต้องทำการอ่านอย่างสม่ำเสมอ และเปิดโอกาสให้ผู้อ่านเข้าใจรูปแบบการเขียน คำศัพท์ วาจากรรมมากยิ่งขึ้น และใช้สาระในการให้เดิมาซึ่งภาษาที่สอง สามารถเรียนรู้ภาษาในวงจำกัดได้ดียิ่งขึ้นและมีความจำที่คงทน เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ที่มีโครงสร้างภาษาในบริบทแบบคุ้นเคยและเป็นส่วนสำคัญของการกระตุ้นให้เด็กอยากอ่านหนังสืออีกด้วย ยิ่งอ่านมากก็ยิ่งรู้มากยิ่งขึ้น ยิ่งทำให้มีพื้นฐานความรู้และคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ การอ่านถูกสร้างขึ้นมาสองส่วนคือ การจดจำคำและความเข้าใจ ทั้งสององค์ประกอบนี้ได้จากการอ่านที่ส่งเสริมผู้เรียนมีความเข้าใจทางภาษา พัฒนาการแสดงความคิดเห็น และขยายความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ รวมทั้งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความคล่องแคล่วในการพูด การอ่านยังทำให้ผู้เรียนมีความรู้บริบททางภาษาและทักษะไวยากรณ์ดีขึ้น เมื่อผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีจะสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ดียิ่งขึ้นเช่นกัน การอ่านเป็นการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจด้านคำศัพท์อย่างต่อเนื่อง และความสำคัญของการอ่านยังช่วยเอื้ออำนวยต่อการพูด ดังนั้น การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านการอ่านจึงมีศักยภาพในการพัฒนาการพูด รวมทั้งยังมีส่วนสำคัญในการเรียนรู้ทางภาษาและพัฒนาทักษะการพูดได้ ซึ่งการพูดเป็นสิ่งสำคัญมากในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการอ่านจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อความสามารถในการสื่อสาร ผู้เรียนที่อ่านมากมักจะพูดได้ดี รวมทั้งการเน้นความสำคัญของการสื่อสารที่เป็นจริง ความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ คือ ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ทั้งภายในและนอกห้องเรียน (Çağrı Tuğrul Mart, 2012) ดังที่ Bright and McGregor (1970, p. 56) ได้กล่าวว่า การได้มาซึ่งภาษาโดยไม่ผ่านการอ่านเป็นสิ่งที่ยาก การอ่านเป็นวิธีการที่ดีในการทำ ความเข้าใจ ผู้อ่านสามารถเข้าใจประโยคและโครงสร้างของข้อความที่เขียนได้ จากงานวิจัยของ Zhang (2009, p. 34) โดยการ

พัฒนาการพูดโดยใช้การอ่าน พบว่า นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน เข้าใจข้อความและที่สำคัญคือ นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านนำไปใช้ในการพูดได้จริง

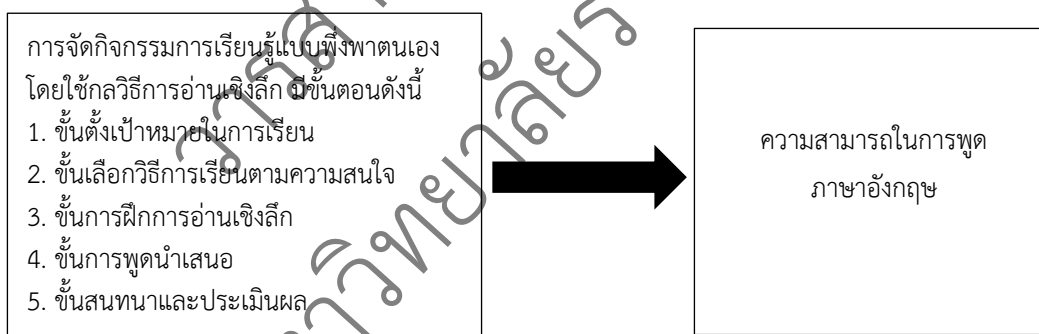
ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความคิดเห็นครูประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคมเกี่ยวกับปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษภายในโรงเรียน พบว่า ครูผู้สอนมีการยึดสอนเน้นในด้านทฤษฎี รวมทั้งผู้สอนไม่ได้มีการจัดจำลองเหตุการณ์ในชั่วโมงการเรียนให้มีทักษะด้านการพูด ซึ่งส่วนใหญ่เน้นไปทางด้านหลักไวยากรณ์มากกว่าทักษะด้านการพูด ดังนั้นในชั่วโมงเรียนจึงมีการสนทนาภาษาอังกฤษน้อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่านักเรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ เพราะขาดความกล้าแสดงออก ไม่มั่นใจในตนเอง รวมทั้งในชั่วโมงเรียนไม่กล้าพูดคุยกับอาจารย์เป็นภาษาอังกฤษ กลัวว่าจะพูดไม่ตรงตามหลักไวยากรณ์ที่เรียนมา กิจกรรมเน้นการเรียนรู้ในห้องเรียนมากกว่าการเรียนรู้ด้วยตนเองและส่งเสริมทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษมีน้อยในชั่วโมงเรียน

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสำคัญและมีประสิทธิภาพเพื่อช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 40 คน โดยการเลือกแบบสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Valentine's Day

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Visakha Puja Day

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Teacher's Day

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Songkran Festival

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Global Warming

2. แบบสัมภาษณ์วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ข้อ เป็นแบบสัมภาษณ์รายบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ

3. เครื่องบันทึกการสัมภาษณ์

4. แบบวัดเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก จำนวน 15 ข้อที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามวิธีของ Likert ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 40 คน โดยดำเนินการดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 40 คน ด้วยแบบสัมภาษณ์วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและบันทึกการสัมภาษณ์

2. ดำเนินการทดลองด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 40 คน โดยมีแผนการจัดกิจกรรม จำนวน 5 แผน ใช้เวลาทดลองสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง ซึ่งเวลาที่ใช้ทดลองนี้จะใช้เวลาเรียนในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ

3. เมื่อดำเนินการสิ้นสุดลง ผู้วิจัยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 40 คน ทำแบบสัมภาษณ์วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับการสอนก่อนเรียน จำนวน 5 ข้อ และบันทึกการสัมภาษณ์

4. นำแบบวัดเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 จำนวน 40 คน หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 72)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

X แทน คะแนนดิบ

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบ

N แทน จำนวนนักเรียน

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 72)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบของนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด ยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

หาประสิทธิภาพโดยใช้เกณฑ์ 75/75 ใช้สูตร (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, หน้า 103)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x_1}{N} \times 100}{A} \quad \text{และ} \quad E_2 = \frac{\frac{\sum x_2}{N} \times 100}{B}$$

โดยที่ E1 แทน ประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษาที่เกิดขึ้นระหว่างใช้กิจกรรมหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นระยะ ๆ
 เมื่อ 1 แทน คะแนนรวมของทุกคนจากแบบฝึกหัดย่อยแต่ละชุดหรือ จากผลการปฏิบัติแต่ละครั้ง
 N แทน จำนวนนักเรียน
 A แทน ผลรวมคะแนนเต็มของแบบฝึกหัดย่อยๆ ทุกครั้ง
 โดยที่ E2 แทน ประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษาที่เกิดขึ้นภายหลังการใช้สิ้นสุดลง หรือผลสรุปรวม
 2 แทน คะแนนรวมของทุกคนจากการทดสอบสรุปรวม
 N แทน จำนวนนักเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

3. เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษ ใช้ t - test แบบ Dependent sample (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 106) ดังนี้

$$t = \frac{\frac{\sum D}{N} \times 100}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ t แทน ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังทดลอง
 D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 N แทน จำนวนคู่

(ถ้า t ที่ได้จากการคำนวณมากกว่าหรือเท่ากับ t ในตารางแสดงว่าสูงกว่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ)

4. สถิติที่ใช้หาคุณภาพแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแบบสัมภาษณ์วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

4.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ใช้สูตรของผู้เชี่ยวชาญ (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2539, หน้า 181)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับเกณฑ์การวัด

$$\sum \frac{R}{N} \text{ แทน ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ}$$

$$N \text{ แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด}$$

4.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha) ของครอนบาค (Cronbach) (มนสิข สิริสมบุญ, 2550, หน้า 121)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก มีการอ่านเชิงลึก มีรายละเอียดดังนี้

1. ผลสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75 ดังนี้

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.09)

1.2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 83.75 / 84.21 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.36)

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เริ่มด้วยการสร้างกิจกรรมเรียนรู้ซึ่งได้ทำการปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำไปใช้ในชั้นเรียนโดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางมูลนากภูมิวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 41 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปราย ดังนี้

กิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำหรับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก พบว่า มีความเหมาะสมและความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.09) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยทดลองกับนักเรียนจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษาและเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พร้อมดำเนินการแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้ในส่วนที่บกพร่อง เมื่อนำมาหาประสิทธิภาพกับนักเรียนจำนวน

9 คนพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1,2,3,4 และ 5 มีประสิทธิภาพของกระบวนการเป็น 75.08, 75.35, 75.63, 75 และ 75.83 ตามลำดับ และประสิทธิภาพของกระบวนการรวมเฉลี่ยเท่ากับ 83.75 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์เป็น 84.21 ซึ่งประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 83.75 / 84.21 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75 / 75 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง Hayo Reinders (2010, pp. 46 – 50) พร้อมทั้งนำการอ่านเชิงลึกของ Krashen (1981) มาประยุกต์ใช้ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน 1.) ขั้นตอนตั้งเป้าหมายในการเรียน โดยการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิม เชื่อมโยงความรู้ใหม่ ร่วมกันสนทนาลงถึงความต้องการและเป้าหมายของผู้เรียน เช่น การจัดลำดับตามความสามารถของผู้เรียนเพื่อทำงานเป็นกลุ่มหรือคู่ เพื่อนำไปสู่หัวข้อเรื่องใหม่ที่จะเรียน ครูได้ทำการทดสอบความรู้ก่อนเข้าสู่บทเรียน เพื่อให้ทราบถึงความสามารถของนักเรียนว่าอยู่ระดับไหน พบว่า นักเรียนสามารถจดจำความรู้เดิมและสามารถนำมาเชื่อมความรู้ใหม่ได้ดี แต่ในบางส่วนยังขาดแรงจูงใจในการเรียน เมื่อทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก นักเรียนส่วนใหญ่มีการพัฒนาด้านแรงจูงใจได้ดีขึ้น 2.) ขั้นตอนเลือกวิธีการเรียนตามความสนใจ เป็นขั้นที่ครูเสนอแนะกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเลือกวิธีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยอยู่ภายใต้คำแนะนำของคุณครู โดยผู้เรียนมีหน้าที่ในการเลือกวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวเองตามความสนใจ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความกระตือรือร้นในการเลือกวิธีการเรียนตามความสนใจของตนเองและนักเรียนบางส่วนยังไม่เข้าใจวิธีการเรียนตามความสนใจเป็นอย่างไร ครูจึงต้องแนะนำการเลือกวิธีการเรียนรู้กับนักเรียน แล้วนักเรียนจะสามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ที่ครูแนะนำมาใช้ต่อไปได้ หลังจากทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก นักเรียนสามารถเลือกวิธีการเรียนที่เหมาะสมต่อตนเอง มีนักเรียนบางส่วนที่ไม่กระตือรือร้นในการเลือกวิธีการเรียน ครูจึงต้องให้นักเรียนร่วมกันคิดเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีการพัฒนาที่ดีขึ้น 3.) ขั้นตอนฝึกการอ่านเชิงลึก เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนฝึกการอ่านจากเนื้อหาที่ได้รับเพื่อทำความเข้าใจและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน โดยครูเป็นคนแจกใบความรู้เรื่องที่เรียนให้นักเรียนฝึกอ่าน โดยนำความรู้จากการเลือกวิธีการเรียนตามความสนใจของตัวเองมาเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่ครูแจกให้ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหาและไม่รู้คำศัพท์จากการฝึกการอ่าน และบางส่วนใช้เวลาส่วนใหญ่ในการแปลคำศัพท์ในการทำทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ดังนั้น ครูจึงเป็นผู้คอยอธิบายเนื้อหา คำศัพท์บางส่วนให้นักเรียน รวมทั้งการเลือกใช้เนื้อหาในการเรียนให้สอดคล้องและเหมาะสมต่อนักเรียน หลังจากนักเรียนทำความเข้าใจเนื้อเรื่องและคำศัพท์ที่อ่าน แต่จะมีนักเรียนบางส่วนที่ยังไม่เข้าใจ และหลังจากการฝึกการอ่านเชิงลึกแล้วครูยังให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนทุกครั้ง เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านมากน้อยเพียงใด โดยในแต่ละใบงานจะประกอบไปด้วย ข้อคำถามที่ถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านและข้อคำถามปลายเปิดที่แสดงความคิดเห็นของนักเรียนจากเรื่องที่อ่าน 4.) ขั้นตอนการพูดนำเสนอ เน้นให้ผู้เรียนบูรณาการความรู้จากการทำกิจกรรมมาสรุปเป็นความคิดรวบยอดเช่น การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การแสดงละคร สถานการณ์จำลอง เป็นต้น พบว่า นักเรียนไม่กล้านำเสนอความคิดรวบยอดหน้าชั้นเรียน มีความอาย ขาดความมั่นใจในตนเองและเกียจกันออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน หลังจากนักเรียนเริ่มมีความมั่นใจและกล้าแสดงออก นักเรียนจึงร่วมกันส่งตัวแทนในการนำเสนอความคิดรวบยอดของเนื้อเรื่องที่อ่านหน้าชั้นเรียน ดังนั้น ครูจึงต้องมีการแก้ปัญหาให้นักเรียนสามารถออกมานำเสนอ หรือเลือกวิธีที่เหมาะสมในการนำเสนอ 5.) ขั้นตอนสนทนาและประเมินผล เป็นการประเมินผลปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียน โดยใช้การประเมินตามสภาพจริง เปิดโอกาสให้ครูและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายและคิดไตร่ตรองในสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าที่จะแสดงออกในการพูด นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านนั้นมาสรุปเนื้อหาที่ได้อ่านนั้น แต่การสรุปเนื้อเรื่องอาจจะมียุติพลาดตามความเข้าใจนักเรียน ดังนั้นครูจึงให้นักเรียนมีการตรวจสอบเนื้อหาและจึงสรุปเนื้อหาอีกครั้งเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจตรงกัน

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง สูงกว่าเกณฑ์ที่ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยครูเสนอเนื้อหาในชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพื้นฐานการเรียนรู้พึ่งพาตนเองโดยใช้การอ่านเชิงลึกทำให้เกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเป็นหัวใจสำคัญของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งเป้าหมายในการเรียน โดยการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิม เชื่อมโยงความรู้ใหม่ ร่วมกันสนทนาลงถึงความต้องการและเป้าหมายของผู้เรียน เช่น การจัดลำดับตามความสามารถของผู้เรียนเพื่อทำงานเป็นกลุ่มหรือคู่ เพื่อนำไปสู่หัวข้อเรื่องใหม่ที่จะเรียน โดยมีกระบวนการ ดังนี้ ครูนำเสนอวันสำคัญในชีวิตประจำวันเพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกร่วมสนทนา ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกวิธีการเรียนตามความสนใจ เป็นขั้นที่ครูเสนอแนะกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเลือกวิธีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เช่น การค้นคว้าอิสระ การเรียนรู้นอกห้องเรียน สื่อออนไลน์ เอกสาร เป็นต้น

โดยอยู่ภายใต้คำแนะนำของครู ชั้นที่ 3 ขั้นการฝึกการอ่านเชิงลึก เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนฝึกการอ่านจากเนื้อหาที่ได้รับ ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อทำความเข้าใจและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรจิตร เกษามูล (2553) ขั้นที่ 4 ขั้นการพูดนำเสนอ เน้นให้นักเรียนบูรณาการความรู้จากการทำกิจกรรมมาสรุปเป็นความคิดรวบยอด เช่น การนำเสนองานหน้าชั้นเรียน การแสดงละคร สถานการณ์จำลอง เป็นต้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Frances H. Mecartty. (2000) ขั้นที่ 5 ขั้นสนทนาและประเมินผล เป็นการประเมินผลปรับปรุงและพัฒนาให้นักเรียน โดยใช้การประเมินตามสภาพจริง เปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและคิดไตร่ตรองในสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rie Koizumi. (2005)

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.36) อันเนื่องมาจากนักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึก 5 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้นตั้งเป้าหมายในการเรียน โดยการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทบทวนความรู้เดิมเชื่อมโยงความรู้ใหม่ ร่วมกันสนทนาถึงความต้องการและเป้าหมายของผู้เรียน ขั้นที่ 2 ขั้นเลือกวิธีการเรียนตามความสนใจ เป็นขั้นที่ครูเสนอแนะกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเลือกวิธีการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เช่น การค้นคว้าอิสระ การเรียนรู้นอกห้องเรียน สื่อออนไลน์ เอกสาร เป็นต้น โดยอยู่ภายใต้คำแนะนำของครู ขั้นที่ 3 ขั้นการฝึกการอ่านเชิงลึก เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนฝึกการอ่านจากเนื้อหาที่ได้รับ ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อทำความเข้าใจและเนื้อหาในเรื่องที่อ่าน ขั้นที่ 4 ขั้นการพูดนำเสนอ เน้นให้ผู้เรียนบูรณาการความรู้จากการทำกิจกรรมมาสรุปเป็นความคิดรวบยอด เช่น การนำเสนองานหน้าชั้นเรียน การแสดงละคร สถานการณ์จำลอง เป็นต้นและขั้นที่ 5 ขั้นสนทนาและประเมินผล เป็นการประเมินผลปรับปรุงและพัฒนาให้นักเรียน โดยใช้การประเมินตามสภาพจริง เปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายและคิดไตร่ตรองในสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ โดยในการทำกิจกรรมการเรียนรู้มีการแบ่งกลุ่มโดยความสามารถ คือ ผู้ที่มีคุณลักษณะสูง ปานกลางและต่ำกว่า ปานกลางทำให้สมาชิกภายในกลุ่มได้ทำกิจกรรมร่วมกัน นักเรียนที่เก่งกว่าก็จะภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนภายในกลุ่ม ส่วนนักเรียนที่เรียนปานกลางและอ่อนก็เรียนอย่างสบายใจและมีความกระตือรือร้นที่คอยช่วยเหลือเพื่อน อีกทั้งยังได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยการอ่านเชิงลึกที่มีเนื้อหาอยู่ในความสนใจ ความคุ้นเคย มีความเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียน สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้ด้วยตนเองหรือจากการช่วยเหลือของสมาชิกในกลุ่ม จึงส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูควรกระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยการใช้สื่อออนไลน์ และควรมีคำถามปลายเปิดในกิจกรรมทุกครั้ง ซึ่งไม่กำหนดว่าคำตอบถูกหรือผิด เพื่อให้นักเรียนสามารถกล้าแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มความสามารถ

1.2 ครูควรเตรียมเนื้อหาในการเรียนควรมุ่งถึงความเหมาะสมของนักเรียน สภาพสังคม ความสนใจกับระดับความสามารถของนักเรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 งานวิจัยในอนาคตควรศึกษากิจกรรมการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองร่วมกับวิธีการสอนในรูปแบบอื่น ๆ เช่น PANORAMA, บทบาทสมมติ และ วิดีสตอรี่ไลน์

2.2 ควรมีการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการเขียน เนื่องจากในงานวิจัย พบว่า นักเรียนมีทักษะการเขียนเพิ่มเติมจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นงานวิจัยในอนาคตควรศึกษาและส่งเสริมตัวแปรอื่นๆ นอกเหนือจากความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

ธีระศักดิ์ สีนชัย. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว : กรณีศึกษาของโรงเรียนบ้านขอนแก่น ตำบลขอนแก่น อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์.

วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นิตยสารปลูก โดย TruePlookpanya Media. (2559). ภาษากับอาชีพ. Plook issue 66 JUNE 2016, 18 – 20.

พรจิตร เกษามูล. (2553). รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสร้างเสริมผู้เรียนแบบพึ่งพาตนเองโดยใช้กลวิธีการอ่านเชิงลึกในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ไพสิฐ บริบูรณ์. (2554). ภาษา อุดมการณ์ และการครอบงำ: ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและแนวทางการแก้ไข. *วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 17(6), 23-59.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ.(2559). *เช็คด่วน!!ผลสอบโอเน็ต ป.6 ม.3*. เข้าถึงได้จาก <http://www.komchadluek.net/news/edu-health/267461>. 25 มีนาคม 2560.
- Bright J. A., and G. P. McGregor. (1970). *Teaching English as a Second Language*. London: Longman.
- Crystal, D. (2004). *English as a global language*. UK: Cambridge University Press.
- Dincer Ali , Yesilyurt Savas and Takkac Mehmet. (2012). The Effects of Autonomy-Supportive Climates on EFL Learner's Engagement, Achievement and Competence in English Speaking Classrooms. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, Volume 46, 3890-3894.
- Frances H. Mecarty. (2000). Lexical and Grammatical Knowledge in Reading and Listening Comprehension by Foreign Language Learners of Spanish. *Applied Language Learning*, Vol. 11, No. 2, 323-348.
- Holec, H.(1981). *Autonomy and Foreign Language Learning*. Oxford: Pergamon.
- Krashen, S.(1981) *Second Language Acquisition and Second Language Learning*. Oxford: Pergamon Press.
- Mart Ç.T. (2012). Developing Speaking Skills through Reading. *International Journal of English Linguistics*, Vol. 2, No. 6; 2012, 91 – 96.
- Pawapatcharodom,R. (2007). *An Investigation of Thai Students' English Language Problems and Their Learning Strategies in the International Program at Mahidol University*. English for Business and Industry, King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok, Bangkok.
- Rie, K. (2005). *Relationships Between Productive Vocabulary Knowledge and Speaking Performance of Japanese Learners of English at the Novice Level*. A Dissertation Submitted to the University of Tsukuba in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Philosophy in Linguistics.
- Zhang, Y. (2009). Reading to Speak: Integrating Oral Communication Skills. *English Teaching Forum*, 2009(1), 32-34.